

Når jeg alligevel ikke uden videre kan tilslutte mig forslaget i dets nuværende udformning, skyldes det, at jeg stadig håber på, at vi under udvalgsbehandlingen af det her kan få en drøftelse af, om ikke vi kan koble det her forslag på nogle af de andre grundlæggende diskussioner, vi kommer til at tage på energiområdet, herunder hele klimastrategien og, hvad ved jeg, måske også decentrale kraft-varme-værker, hvor vi jo også står over for at skulle retænke hele den pakke: Hvordan kan vi støtte de mindre kraft-varme-selskaber, hvis vi vil markedsføre elektriciteten?

Jeg synes, vi skal turde lidt mere i dansk energipolitik. Jeg synes, vi skal turde sige: Vi har erfaringer med CO₂-kvoter, vores virksomheder har været indstillet på, at de er der, at de vil blive reduceret. Hvorfor ikke prøve at bruge dem mere dynamisk, så vi kan komme til EU om 1½ år og sige, at nu har vi faktisk afprøvet nogle virkemekanismer?

Jeg er med på, at det ikke er dramatisk, hvad man kan gøre på så kort sigt frem til den 1. januar; det tror jeg alle vil være enige i. Jeg er også med på, at vi i Danmark ikke skal påtage os alle reduktioner helt alene og fuldstændig bevidstløst i forhold til konkurrenceevnen. Men jeg synes, det er utrolig vigtigt, at vi får sendt et signal om, at de her kvoter kan og vil vi bruge dynamisk til at fremme en bestemt energiuudvikling, som vi er pisket til, ikke alene af miljøhensyn – det er det, vi som regel snakker mest om – men også af forsyningssikkerhedshensyn, som vi diskuterede under de tidligere forslag. Der vil komme et tidspunkt inden for de næste 10 år, hvor Danmark vil blive mere afhængigt af anden form for energi end olie og kul. Det må vi jo på et eller andet tidspunkt tage seriøst og indrette vores politikker derefter, og dette kunne være et godt tidspunkt.

Derfor: Kvoterne, det nuværende forslag, som ligger her fra regeringens side, er en god anledning til at starte nogle fremadrettede drøftelser. Som vanlig vil Det Radikale Venstre gerne forsøge at indgå i brede aftaler, hvis vi kan blive enige, men vi kan ikke bare spise det, som det ligger nu. Vi må have nogle drøftelser om det.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Pernille Rosenkrantz-Theil som ordfører.

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Da Enhedslistens ordfører desværre ikke kunne blive så længe, som den her debat trak ud, skal

jeg fremføre følgende ud over de bemærkninger, som ordføreren kom med i starten af debatten:

Kl. 16.25

Enhedslisten kan tilslutte sig de bemærkninger, som Foreningen af Danske Kraftvarmeværker og Elsparefonden er kommet med, som handler om, at det, at de centrale produktioner tildeles en lige så stor kvote som året, fjerner incitamentet til at benytte de mere miljørigtige produktionsværker som f.eks. de decentrale. Vi mener, at kvoterne bør understøtte klimapolitikens mål.

Enhedslisten kan også tilslutte sig de bemærkninger, Københavns Kommune er kommet med. I Københavns Kommune siger man, at man i modsætning til nærværende forslag ønsker at fortsætte reduktionstaksten i CO₂-udledningen, så man ikke bremser op i forhold til de mål, der skal nås frem til 2004. De bemærkninger er vi enige i i Enhedslisten.

De bemærkninger udbygges af Greenpeace, som desuden vil have, at strafafgiften sættes op, så den svarer til minimum halvdelen af, hvad man forestiller sig, at det skal koste i EU.

I Enhedslisten mener vi ikke, at forslaget, som det ligger nu, er spiseligt, men vi vil meget gerne deltage i en debat om, hvordan forslaget kunne udformes, så det ser vi frem til i forbindelse med udvalgsarbejdet.

Betina Hoffmann (KRF):

Da Kristeligt Folkepartis ordfører på området, fru Bodil Kornbek, ikke kan være til stede, vil jeg på mit partis vegne fremføre følgende:

Kristeligt Folkeparti er med i energireformen fra 1999, hvor der blev indført omsættelige CO₂-kvoter på elproduktionen i perioden 2000 til 2003. Vi finder det vigtigt, at de omsættelige CO₂-kvoter for elsektoren videreføres efter 2003.

Derved undgås det for det første, at elsektoren i stor stil sælger el til udlandet og derved forringer det danske klimaregnskab og muligheden for at overholde Kyotoaftalen. Elselskaberne har en særlig tilskyndelse til at sælge el til udlandet nu, hvor elpriserne er så høje.

For det andet finder vi det vigtigt, at alle omkostninger ved produktion af energi, også de miljømæssige omkostninger, skal indregnes i prisen. Her kan CO₂-kvoter være et godt redskab til at nå dette mål. Producenter, der udleder CO₂, kommer således til at betale for omkostningerne ved udledning af CO₂, mens producenter af vedvarende energi får en uudnyttet kvote, som de kan sælge til de producenter, der udle-